

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 42. De quibus delictis inquirei possit ex officio nemine accusante aut denunciante.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

latus legitime, à crimine de quo inquiritur, de crimine enim à quo absolutus per sententiam definitivam, vel etiam condemnatus vel punitus denuo inquiri nequit. Abb. in c. de his. h. t. Alexand. vol. 1. conf. 1. col. penult. Marant. p. 6. tit. de inquisit. n. 49. limitans id ipsum pluribus num. seq. juxta ea, quæ dicta sunt supra de accusatione & denunciatione q. 17. plura huc spectantia ad personam, qualis ea esse debeat, ut de ea inquiri possit, dabunt *quest. seq.*

Quest. 42. De quibus delictis inquiri possit ex officio nemine accusante aut denunciante?

R Esp. in genere judicem competentem procedere posse ex officio ad inquirendum de quibuscumque delictis præcedente accusatione vel denunciatione tam de jure civili, quam canonico. Et è contra sine iis prævisis id regulariter eum non potest, tanquam regulam supponunt passim AA. Marant. l. c. n. 105. Farin. l. c. n. 8. atque etiam Judex de omni crimine, in quo intervenit accusator, & pendente accusatione in iudicio deducta moritur, inquisitionem prosequi debet, ne delicta impunita permanent, Marant. l. c. n. 180. cum Bart. in l. 3. §. 1. col. fin. ff. de lib. agnos. & in l. inter accusatum. ff. de judic. publ. & id locum habet, accusatore absente, vel accusatore desistente, colludente & transigente, Marant. l. c. Nihilominus hodie ex recepta generali locorum consuetudine, etiam de jure & foro civili permissum est Judici in omnibus delictis procedere ex officio, sine accusatione & denunciatione; ac ita inquisitio, quæ aliàs non erat, nisi remedium extraordinarium, quæ Judex sic procedere poterat, non nisi in delictis exceptis, facta est remedium ordinarium, non secus ac accusatio & denunciatio, Pirh. h. t. num. 49. teste Clar. l. c. q. 1. n. 3. lim. 3.

2. Resp. Secundò in specie: Potest inquiri de crimine ad pœnam ordinariam, de quo quis absolutus per viam denunciationis evangelicæ, quia per dictam denunciationem actum tantum fuit, ut denuntiatus emendaretur, non ut puniretur, Marant. l. c. n. 86. Item de delictis, è quibus absolutus in foro conscientiarum: quia etiam salutarem pœnitentiam pro his receperit, perque eam satisfactio præstita Deo & Ecclesiæ; non tamen republicæ per delictum offensæ, adeoque in ordine ad pœnam legitimam inquiri potest, Marant. l. c. n. 87. citatis Felin. & Abb. in c. de his. h. t. Secundò, id potest etiam ad commodum privariorum circa crimen usuræ manifestum, dum usurarius extorsit usuras ab aliquo debitore, quas fortè ob ejus potentiam debitor repetere non audet, ita tunc nemine petente potest inquirere contra eum, & compellere ad restitutionem usurarum, c. cum in diocesi de usur. Abb. in c. iuar. eod. tit. not. 2. ubi etiam, quòd possit ex officio impedire, ne usuras necdum solutas exigat, Marant. p. 6. t. de inquisit. n. 106. An verò possit Judex etiam ecclesiasticus inquirere criminaliter contra usurarium, eumque puniri pœna criminali, non convenit inter AA. adstruit Marant. n. 111. & utriusque sententiæ rationes deducendo, ac tandem adherendo affirmativè eandem fusiè stabilis; quem vide. Tertiò, in omni delicto, quod committitur per conspirationem, dum nempe plures conspirant seu conjurant simul in aliquo malum, L. 1. c. de monopolis, & ibi. Bald. Marant. l. c. n. 128. qui etiam n. 129. varias pœnas taliter conspirantium enumerat. Quartò, in omni causa miserabilium per-

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

sonarum (quales censentur pupilli & viduæ, dum pauperes sunt, secus si tales non sint, Marant. n. 233.) potest ex officio Judex inquirere ad privatum etiam earum commodum, in injuriam illis illatam, Abb. in c. ad nostram. il. 2. de jurejur. col. 2. in fin. Alex. in l. 1. ff. de jur. omn. judic. col. 1. alique citari à Marant. n. 232. quin & dando illis ex officio advocatum, L. nec quidquam. ff. de off. procur. Quintò, in casibus & delictis, quæ notoriè liquent Judici ex actis, etiam ea nemine petente supplendo, v. significaverunt de testib. Felin. in c. ex tenore de rescriptis col. fin. Marant. num. 234. quin & inquirere sic potest de omni crimine undecumque notorio, L. ea quidem c. de accusat. & ibi. Bald. Salic. Marant. n. 162. Sextò, potest Episcopus, seu Judex ecclesiasticus habens suspicionem de parentela conjugum, nemine petente inquirere de quolibet impedimento matrimonii, c. porro. in fin. de divort. Abb. ibid. Gl. in c. 1. de offic. ordin. v. Canonès. Marant. n. 136. Septimò, in omni crimine & injuria commissa contra Ecclesiam & ecclesiasticas personas, aut etiam commisso in Ecclesia, L. quis in hoc. c. de Episc. & Cleric. & ibi. Bald. Marant. n. 141. Octavò, in omni crimine Sacrilegii, & in specie in blasphemia Dei, Marant. num. 143. & 144. Nondò, contra tutorem suspectum, etiam ad removendum illum ab officio, L. 3. §. prater ea. ff. de suspect. tut. & ibi. Bart. Marant. n. 147. idque favore pupilli, dum aliàs ad privati utilitatem ita inquiri nequit, Marant. l. c. Decimò, de omni delicto commisso contra se, vel in iudicio incidenter, dum ipse cognoscit de causa principali, Bald. in l. jubemus. c. de prob. col. 2. in fin. Marant. n. 151. quin &, ut idem n. 157. Ubi cumque Judex incidenter cognovit de crimine, potest de eo inquirere nemine accusante. Undecimò, ita inquirere potest de delicto commisso per suum officialem in officio, non tamen de commisso extra illud, nisi sit notorium, Bart. in l. si quis forte. §. 1. ff. de pœnis. Marant. n. 161. Duodecimò, de omni crimine, de quo præcessit inquisitio generalis ad inveniendos malefactores; cum ea inquisitio sit præparatio ad specialem inquisitionem contra eosdem repertos, Bart. in l. jubemus. c. de probat. col. 2. Bald. in l. ea quidem. c. de accusat. col. 7. Abb. in c. bona. il. 1. de elect. not. 6. Marant. n. 164. & 174. Decimò tertio, de crimine lenocinii inquirere potest sine accusatore, Marant. n. 162. idem cum Angel. dicens n. 170. de adulterio, aliis id ipsum limitantibus; si sit notorium. Decimò quartò, de crimine læsæ majestatis per extrav. ad reprimentum, Marant. n. 175. quamplurimos alios casus. in quibus Judex inquirere potest, nemine accusante vel denunciante, vide collectos à Marant. à n. 106.

Quest. 43. Fama & infamatio, quæ & quotuplex, qualem probationem faciat, & quali ipsa probatione indigeat?

R Esp. Primò: Fama sumitur tam in bonam, quam malam partem, in priore acceptione, est nomen bonum, seu status illæ dignitatis, moribus ac vita comprobatus, L. 5. §. 1. ff. de var. & extraord. cogn. Pirh. h. t. num. 57. not. 4. cum Mascard. de prob. vol. 2. concl. 747. n. 3. In secunda acceptione est idem, quod infamia, diciturque status læsæ dignitatis, vita & moribus reprobatum, ut Fagn. in c. 7. de cohab. cler. & mulier. Pirh. l. c. dicitur fama clamorosa, quæ latè divulgata, Abb. in c. qualiter & quando. num. 5. differt à rumore, quod